

Ajutorul oportun – Autor necunoscut

Că Dumnezeu a făgăduit să aibă grijă în mod deosebit de văduve și orfani, lucrul acesta este cunoscut de către oricine care știe măcar câte ceva despre Biblie; și că multe văduve bătrâne au experimentat în anii lungi de singurătate, cum Dumnezeu rămâne oricând același în credințioșia Sa, și aceasta este ceva stabilit ca realitate. Personal cunosc două văduve, mamă și fiică; acestea știu și ele să spună multe despre minunatul ajutor al Dumnezeului și Tatălui lor. Acum ceva timp, mama, foarte bătrână, cu ocazia unei vizite mi-a povestit două experiențe frumoase, care și astăzi fac ambele inimi să fie dispuse la mulțumire și laudă.

Acum câțiva ani era în mare încurcătură. Trebuia neapărat să-și pună casa în ordine și să pună să fie vopsită din nou. Aceasta o costa în mărci, oricât de precis ar fi calculat, trei sute cincisprezece. Deoarece nu avea banii și nu știa nicio altă cale pe care să-i procure, s-a adresat casei de economii din localitate pentru un împrumut corespunzător. Deoarece directorul o cunoștea, se așteptase ca acesta să aibă înțelegere pentru situația ei și să-i dea urgent banii necesari. Dar a fost altfel. Domnul director avea așa de multe de întrebat și așa de felurite obiecții de făcut, încât văduva noastră a trebuit să se întoarcă în cele din urmă acasă cu inima grea, cu problema nerezolvată. După ce încrederea ei în oameni fusese astfel făcută de rușine, s-a hotărât ca de aici încolo să aducă, și mai stăruitor ca până atunci, problemele ei înaintea marelui ei Dumnezeu și Tată și să-L roage pentru o ieșire din situația grea. După ce făcuse aceasta, ea a devenit foarte liniștită.

În ziua următoare a trebuit să meargă în oraș ca să facă niște cumpărături necesare. Cum mergea așa, încă preocupată de gândul cum o va ajuta Dumnezeu acum, a fost strigată din spate.

„Doamnă Stark, am ceva pentru dumneavoastră.”

Surprinsă, s-a întors și l-a văzut pe poștaș. Ținea în mâini un mandat poștal, categoric pentru doamna văduvă, Stark. La întrebarea ei: oare cine îi trimite ei bani, el a explicat că este vorba despre o plată suplimentară din vreo asigurare a soțului ei decedat, și anume, în valoare de trei sute cincisprezece de mărci.

Abia dacă trebuie să spun că prietena noastră, radiind de fericire și foarte copleșită, s-a grăbit acasă, pentru a-I mulțumi fierbinte credinciosului ei Dumnezeu, care o ajutase mai mult decât ceruse și gândise.

A doua experiență nu datează de mult. De data aceasta, văduva noastră era îngrijorată în privința copiilor ei adulți șomeri și iarăși, stăruința ei constantă s-a îndreptat spre Domnul, ca El să-i arate o soluție. În inima ei, ea pusese în mișcare tot feluri de planuri în privința înființării unei afaceri în propria ei casă și își ceruse prin rugăciune un semn de sus. Atunci, într-o zi, i-a căzut în mâini un ziar cu mica publicitate, în care se oferea o pensiune de vânzare sau chiar de concesionat. Ea și-a îndemnat fiica să răspundă în scris la acest anunț. Așa s-a întâmplat, dar amândouă au așteptat mult și zadarnic un răspuns. În sfârșit, într-o zi s-a prezentat un domn, căruia, în decursul convorbirii ele îi povestesc despre speranțele și dezamăgirile lor și în plus au amintit despre scrisoarea la care nimeni nu ar fi răspuns, cu toate că era alăturat un plic timbrat. Vizitatorul zâmbește atunci, li se face cunoscut ca proprietar al pensiunii și le informează că el primise scrisoarea, împreună cu un mare număr de cereri de solicitare și tocmai de aceea venea. Firește că surpriza ambelor femei este mare.

Sfârșitul negocierilor care au urmat a fost, că doamna Stark s-a decis să ia pensiunea în arendă. Cu plăcere și drag s-au apucat apoi curând de lucru și Domnul Și-a dat binecuvântarea la aceasta. În ciuda condițiilor economice dificile, pensiunea era complet ocupată deja în primul an, iar fericiții arendași au speranța încrezătoare, că Dumnezeu le va da în felul acesta ce au nevoie.

Titlul original: „Rechtzeitige Hilfe”
din *Samenkörner (Neue Folge 26) 1932*